

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

csak a „Selmeczbányai Hetilap“:	az „Otthon“ szépirodalmi havi füzetével:
Egy évre. 4 frt.	Egy évre. 6 frt — kr.
Fél évre. 2 „	Fél évre. 3 „ — „
Negyedévre. 1 „	Negyedévre. 1 „ 50 „
Egyes szám ára 10 kr.	
Egyes számok kaphatók a kiadóhiv.-ban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.	

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

A fogyasztási adókkal való «gseftelés.»

Minden közmegeadótatás, legyen az állami, vagy községi, csakis akkor bir teljes jogosultsággal, ha annak minden jövedelme kizárólag az állam vagy a község javára jut.

Ha az állampolgár annak tudatában rója le adóját, hogy ezzel hazájának, községének jólétét, haladását és ezáltal saját maga állami és községtagi helyzetének biztosítását és javulását mozdítja elő: akkor alig fog állampolgár akadni, a ki ezen közadókat zugolódás nélkül ne viselné.

Ámde egészen másként áll a dolog, ha az állam, a község polgárának azt kell, határozottan helytelen törvényes intézkedések folytán, tapasztalnia, hogy azon adókkal, a miket ő fizet, fizet az államnak és a községnek, üzérkedés történik, melyből egyes spekulánsok huznak hasznot. Szóval a közadók egyes nemei „gseftelés“ tárgyává súlyednek.

Pedig ilyen adók voltak évtizedek óta és ilyenek, bár korlátozottabb mértékben, még most is a fogyasztási adók.

Micsoda hézagos állami adminisztráció az, mely a saját tagjaira kirótt adókat maga kezelni nem tudja, vagy nem akarja.

Micsoda immorális állapotokat szül az, ha törvényileg behozott és szánkezionált állami adókat magánosok spekulációinak dobnak oda martalékul?

Csoda-e, ha kedvtelenül, undorral, nyomasztó kényszerből viseli az ily adónemeket a fogyasztó államatagok tömege és felébreszti benne az államhatalom elleni ellenszenvet, sőt gyűlöletet.

Ideje már egyszer, hogy a közmegeadótatásoknak ilyette gseftelésre alkalmat nyújtó, az állam tekintélyét mélyen sértő módja gyökerelesen reformáltassék, kiirtassék.

És éppen így vagyunk a törvényileg megengedett fogyasztási községi pótdadókkal is. Ha a község tagja tudja azt, hogy pótfogyasztási adója tisztán községének javára megy, bizonyára szót sem emel ellene. De ha folytonosan tapasztalni kénytelen azt az utálatos gseftelési eljárást, mely az általa viselt adóval történik, nem kell-e elkedvtelenednie az ily állapot fölött?

Igen, az állami és ezzel kapcsolatos községi pótfogyasztási adók a „gseft“ tárgyát képezik és úgy látszik a vezető elemek nem akarják megérteni, hogy a közmegeadótatás bármelyik neme sem képezheti a spekuláció anyagát és ha mindjárt kisebb is volna — a mi képtelenség — a jövedelem a bérösszegnél, feltétlen elmaradhatlan kötelessége az államnak és a községnek is az őket törvényileg megillető adókat kezelni, beszédni és a magánosok üzérkedését teljesen kizárni.

Állami, községi adókat bérbe adni!

Nem rettenetes ezt a mélyebben gondolkodó sociologusnak csak el is gondolnia?!

A törvényhozás tehát az álladalom tagjainak képviselete által meghatározott bizonyos közteherviselés, akár csak egy csapszék, vagy egy istálló — bérbe adassék!

Össze fér ez egy kultur állam, egy község tekintélyével?

Hiszen akkor tartunk licitációt a tisztviselői állásokra is: — ki ad többet! Vagy árverezzünk minden más közjövödelemre és akkor majd beáll egy pompás, kényelmes állapot: a bérlők elvégeznek mindent... talán még az egész közigazgatást is bérbe lehetne adni!?

Ha ezek tehát egészséges állapotok, akkor mi azok folytatásához „jó szerencsét“ kívánunk; de ha nem, mint legjobb meggyőződésünk szerint nem, akkor az az óhajunk: adjon az ég nekünk egy hatalmas műtőt, ki ezeket az évtizedes üszkösödött sebeket országszerte merész kézzel kioperálja.

És most arra térünk rá, hogy mi mindezt mért mondtuk el.

Hát csak azért, mert nálunk Selmeczen is már évtizedek óta a regale, a fogyasztási adókkal oly gseftelés történt, melyből nem a város, hanem egyesek huzták a főhasznot; azért, mert még most sem okultunk egy lesújtó, szomorú mult fölött, melyben e város és nem a bérlő jutott koldusbotra és még most sem akarunk felemelkedni ama köteles morális magaslatra, hogy ha nem is nyernénk, mi képtelenség, anynyit mint a fogyasztási adóért járó haszonbér,

Tévedések.

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Nagy léptekkel, izgatottan jár ide-oda szobájában Ruzth Aladár, míg barátja, Halmágyi Alfréd, kényelmesen elhelyezkedve a kereveten, szivarkájának füstjén keresztül, félig résztvevő, félig szánó mosolylyal tekint reá.

Aladár végre megáll barátja előtt, s majdnem fürkészőleg mélyesztli tekintetét annak szemébe.

„Te, Alfréd! A mit nekem az imént mondtál, szeget ütött a fejembe. Reményem, feltételezem, — hiszem, sőt meg vagyok győződve róla, hogy semmi különös, rejtett czérod nincs veled, hogy kiábrándítasz; de mégis, csak ugy, egy szóra, mégsem hihetem el, hogy Margit igazán oly szivtelen, hideg teremtés legyen.“

— Meggyőződhetel róla — feleli Alfréd, szivarkáját utánozhatlan mozdulattal eldobva — bár a szerelmesek általán véve kissé elfogultak és sehogysem akarják észrevenni imádottjaik hibáit. —

„Igazad lehet; de ily elfogultság csak oly emberknél lehetséges, kiknél a szerelem nem becsülésen állapszik, hanem csakis érzéki szenvedély vagy — hóbort; beteges lélek beteges tulcsigázottsága. Ha én imádoztam, mint te nevezed, nem tudom becsülni, akkor nem tudom szeretni sem.“

— Bravo, pajtás! Csak azt csodálom, hogy ily elveid mellett meg tudtad hódítani Margitot, ki pedig föltétlen szerelmet igényel. —

„Honnét tudod ezt?!”

— Istenem, csak nem gondolod talán, hogy titkos lovagja vagyok?! Te, mint emberismerő, mint lélek-buvár, igen jól tudhatnád, hogy a nők remekül értenek ahhoz a mesterséghez, elpalástolni hibájukat az előtt,

kit megnyerni óhajtanak; az előtt, kiről észreveszik, hogy a közönségesnél nagyobb, melegebb vonzalommal viseltetik irántuk; míg az előtt, kiről tudják, hogy semmiféle érdek sem köti hozzájuk, elfogulatlanul olyanokként mutatják magukat, mint a milyenek. Te, kedves Aladár barátom, nagyon is elárultad, hogy érdeklődöl Margit iránt; mi sem természetesebb tehát, minthogy ő a lehető legelőnyösebb színben akar előtted bemutatkozni. De hát azért vagy te emberismerő, lélek-buvár, hogy a varázsfátyol alatt is meglásd a valót. —

„Köszönöm, barátom, felvilágosításaidat; majd azok szerint intézkedem; de most, kérlek, hagyj magamra. Össze kell szednem bomladozó nyugalمامat, mert elvégre is, nem oly közömbös dolog az, ha valami csak káprázatos álomnak bizonyul, mit édes valónak hittünk.“

—*—

Gyönyörű juniusi reggel van. A harmat ezeryi csöppje ott ragyog még szivárványszínekben a fűszálakon; madárdal zeng a mezőn, az erdőben; a természet illatot lehel, mintha szerelemre hívna.

Vidám kis társaság tér a rétről a sik erdei utra, mely ruganyos, mintha szőnyeggel volna terítve.

A napsugár át-átvillan az üde lombberyözetben, aranyos fényvel himezve itt-ott a fák mohás törzsét, az utszéli sziklák festői csoportozatait, az elül iramodó leány szőke haját, ki ingerkedve tekintget vissza-vissza az utána rugaszkodó fiatal emberre, kiben Ruzth Aladárra ismerünk.

Még néhány másodperc, s Aladár elérte a kipirolt, pihegő szép szőke leányt. „Megvan! Foglyul ejtettem!“ kiált diadalmasan Aladár, a futam hevében derékon kapva a leányt.

— Még sem egészen! — vág vissza a leány, kibontakozva az ölelő karból. — Mielőtt végleg meg-

adnám magamat, meg kell győződnöm arról, vajjon igazán olyan-e az a férfi, a milyennek én óhajtanám.

„Mit akar még, Margit! Ön tudja, hogy szeretem; miért mindig az a játszás?! Negédes játékot űz velem, pedig az én érzelmem komoly.“

— Mint szokott a férfiak komolysága lenni. Tudják is maguk, mi az a szerelem?! Megtetszik valami csinos pofácska, valami szép termet vagy valami telekkönyvi kivonat, s aztán azt mondják, hogy szerelmesek; ha pedig maguk közül valamelyik a független gondolkozás oly magaslatára emelkedik, hogy a nőben a nőt keresi csak, akkor annak legalább is eszménynek kell lennie, s ha a legkisebb hibát fedezik fel rajta, pálczát törnek felette. —

„Nem ugy van, Margit! Nem vagyunk oly tulcsapongók s emberi lénytől nem követelünk tökéletességet; de feltétlen őszinteséget megkívánhatunk, mert csak akkor lesz meg a zavartalan összhang, mely a boldog családi élet főfeltétele.“

— Ugyan ne prédikáljon Aladár! Nem juttat eszébe más tárgyat a gyönyörű természet?! —

„Melynek szépségeihez okvetlenül ez a hangyaboly is tartozik, melynek lakói oly merészek, hogy immár rajtam is mászkálnak. Haszontalan népség!“

S Aladár arra vetemedett, hogy lábával bele-taposson a hangyák palotájába, csak azért, hogy megfigyelje, mit szól majd hozzá Margit.

És még sem figyelte meg teljesen.

A pillanatban, midőn a hangyabolyt dulta fel, nem vette észre Margit arcán a megütközést s midőn már ránézett, Margit közömbös arczezal azt jegyezte meg: Minek is vannak hangyák a világon, csak bosszantják az embert!

„Már akkor szebb ez a pillangó!“ jegyzi meg Aladár, ügyesen elkapva egy keze ügyébe tévedt lepkét,

erkölcsi kötelessége a városnak végre megtudni a valót, az elvitázhatatlan nagyságát e jövedelmi forrásnak; erkölcsi kötelessége ily tekintélyes törvényhatóságnak, addig is, míg magasabb államérdekek a dolgon, talán már közel jövőben, változtatni fognak, hogy fogyasztási adóit önmaga kezelje.

Az a kifogás, melyet polgármesterünk hangoztatott, hogy a városi közigazgatási tisztviselők gazdasági ügyekkel mentől kevesebbet foglalkozzanak, hogy ne legyenek kitéve bizonyos gyanúsításoknak, omladékony halomra dől annak meggondolásával szemben, hogy hiszen a város nemcsak közigazgatási hatóság, de éppen gazdasági szempontból egy erkölcsi személy, mely igenis még az állami adminisztráció behozatala után is hivatva lesz legfőképpen gazdasági, vagyoni érdekeit kormányozni és képviselni. Arra, hogy gyanúsítások történnének, megfelelt Händel biz. tag, ki emelkedett hangon mondá, hogy a vádaktól a derék, a megbízható tisztviselő nem fél és azokkal bátran szembe száll.

Elismerjük, hogy a régi kezelők 20500 frtos ajánlatával szemben, Geiger Márk 30000 frtos ajánlata rendkívül kedvező, sőt meglepő; elismerjük, hogy a városnak, ha egy külön fogyasztási adóhivatalt szervez, nem lesz talán annyi tiszta jövedelme, mint ezen elfogadott 30000 fortos bérletből; ámde, ha tekintetbe vesszük, hogy a városi házi kezelés költségeihez a kincstár is hozzájárul, hogy itt közigazgatási erkölcsi motivumok is latba veendő szerepet játszanak, hogy a 30000 frtos bérlő sem akar bizonyára veszteségre dolgozni, hogy elvégre is tisztán kellene megtudnunk, mit jövedelmez ez a jövedelmi forrás, mely kioltthatatlan keserű panaszra fog a multak iránt okot szolgáltatni, hogy azt a város maga ki nem használta, úgy a mint azt egy lelkiismeretes körültekintő és tudással bíró gazdasági eljárás mellett kihasználnia kellett volna, akkor, még most is e város jól felfogott érdekében állónak tartjuk, hogy a fogyasztási adók házi kezelésbe vétésenek.

A szerdai rendkívüli közgyűlés másként határozott és lehet, hogy e határozat kormányhatósági megerősítést is fog nyerni.

De biztosak vagyunk benne, hogy e kérdésben is, mint az eddig bekövetkezett egyes

„nézze Margit, mily szép zománcz van szárnyain; s ha ezt letörlöm, nézze, úgy néz ki a szárnya, mintha finom üvegből volna!” E szavakkal Aladár elvetette a lepkét, mely immár csak vergődni tudott.

Margit pedig oda lépett s kis lábacskaival eltaposta a pillangót. — Félre nézett; könyv volt szemében.

Mintha valami hideg szellő elfújta volna kettejükről a vidámságot. Hallgatagon haladnak egymás mellett, lassu lépéssel bevárva a társaságot.

Aladár is, Margit is levertnek látszott, bár mindenkép igyekeztek a levertségüket elpalástolni.

Ez a nap elfagyasztotta szerelmük gyöngéd virágát.

—*—

Késő este ott találják Margitot szobájában. Szeme könnyektől nedves; előtte naplója, melyben a következő sorokat olvassuk:

„Egyik férfi olyan, mint másik; Aladár is. Mily nemesnek, mily gyöngédnek hittem; pedig önző, kegyetlen. Mily kiméretlenül dulta fel a szegény hangyák otthonát; mily kegyetlenül bánt a szegény lepkével. Lehet-e akkor jó szíve? Nem szeretem többé, nem akarom szeretni!”

S újra zokogva kezébe rejti arcát.

—*—

„Igazad van, Alfréd; Margit kegyetlen, szívtelen. Próbára tettem; az ily nő engem nem boldogíthat!” Mondja felsóhajtva Aladár barátjának.

Vajjon megtalálják, megértik-e egymást valaha Aladár és Margit?! — Talán soha!

—*—

események más kérdésekben is nekünk adnak igazat... már a közel jövő a mi igazunkat fogja érvényre juttatni!!

A mult szerdai rendkívüli közgyűlés.

Megirtuk, hogy törvényhatósági bizottságunk e hó 21-én rendkívüli közgyűlést tart. E közgyűlés Sztinyai József polgármester elnöklete alatt ment végbe kevés számú bizottsági tag részt vevése mellett.

E rendkívüli közgyűlés legfontosabb tárgyát a fogyasztási adók mikénti kezelése képezte és miután az e hó 20-án megejtett nyilvános árverésen Geiger Márk zárt írásbeli ajánlatában évi 30000 frtot, tehát 10000 frttal többet, mint az eddigi bérlők ajánlott, ugyan az nap dél utánra egybe lett hiva a gazdasági bizottság, hogy a fölött határozzon, mit fog indítványozni e fontos ügyben a közgyűlésnek. A gazdasági bizottság Händel Vilmos biz. tag külön véleményével szemben a közgyűlésnek azt javasolta, hogy a fogyasztási adók beszedése adassék Geiger Márknak 30000 frtnyi évi bérfizetés mellett két évi időtartamra bérbe. A közgyűlés a gazdasági bizottság ezen indítványát, Händel Vilmos, Kachelmann Farkas és Podhorszky József biz. tagoknak a házi kezelés mellett tett szavazataikkal szemben 21 szavazattal elfogadta.

Elfogadta a közgyűlés a tanács azon indítványát is, hogy a járványkórház a város által megvásárolt és a leányvár alatti hullakamra mellett fekvő Hügecz-féle házban a szükségelt átalakításokkal sürgősen berendeztessék és a városi faraktár, mint az eleitől kezdve tervbe volt véve, a Zlinszky-féle kertnek a belábányai ut melletti részébe áthelyeztessék. A mostani faraktár területét a város — mint azt annak idején megirtuk — a selmeczi róm. kath. nagygymsiumnak engedte át egy tornacsarnok oda építéséhez, oly kikötés mellett azonban, hogy ezen tornacsarnokot a selmeczi összes tanintézetek, iskolák igénybe vehetik és e jog telekkönyvileg biztosítva lesz. Händel Vilmos főesperes, biz. tag itt kijelentette, hogy a lyceum ezen tornacsarnokot soha igénybe venni nem fogja.

A hentesek és mészárosok azon kérelmének, hogy a jeget a várostól mérsékelt árban (puttonyonként 15 krral) kaphassák, hely adatott egy évi időtartamra.

A kaviesszállítás Majoros József vállalkozónak adatott ki.

A fogyasztási adókra vonatkozó nyugodt medrű vitát annyira fontosnak tartjuk, hogy azt itt kivonatosan közölni jónak látjuk. A magunk véleményét elmondjuk vezércikkünkben.

Sztancsaj Miklós főjegyző referálván az árverés eredményéről és a gazdasági bizottság üléséről és javaslatáról, a maga részéről is indítványozza, hogy a fogyasztási adók beszedése két évi időtartamra a 30000 frtot, tehát legtöbbit ígérő Geiger Márknak adassanak bérbe, mert a házi kezelésnél oly nyereség, mint e bérlet mellett a város által elérni nem fog. Erre Kachelmann Farkas emelkedett fel szólásra és egy igaz meggyőződéstől egészségesen duzzadó tartalmas beszédben kimutatta, hogy a fogyasztási adók oly természetű jövedelmek, melyeket még az állam maga sem tudta biztosan megállapítani, nemhogy azt e város tudná. Ez csak akkor tudható meg bizalommal, ha a város saját kezelésébe veszi ezen adók behajtását.

Midőn a hatvanas években Hell Jakab 12000 frt évi bért ígért a regálékért, az akkori vezető körökben azon hiedelem terjedt el, hogy a bérlő koldusbotra jut. És ime — ki jutott koldusbotra Hell a volt bérlő e vagy a város? (Mozgás). Csányi Ottó főszámvevő azt tekinti földolognak, hogy mi hoz többet be a 30000 frtnyi biztos bér-e, vagy a házi kezelés kétséges jövedelme. Ő, szerzett adatai alapján mondhatja, hogy a házi kezelés eltekintve minden más akadályoktól annyi nyereséget hozni nem fog. Ily értelemben szólalt fel Sztancsaj Miklós főjegyző — ki a bérbeadás melletti érveit még azzal is támogatta, hogy Krausz V. Gy. ki csak alaposan ismerheti mint sok éven átt volt kezelő a fogyasztási adók jövedelmét, a városnak gratulált e nem várt és remélt bérbevévesi ajánlathoz — és e mellett szólott Heinecz Hugó tiszti főügyész is, míg ellenben Händel Vilmos, Kachelmann Farkas véleményét teljesen magáéva tette egy magvas beszéd kíséretében, melyben azt is felhozta, hogy a házi kezelésbe vétel által több ember kenyérkeresetre is tesz majd szert és nem akarja kutatni, kinek rovására irandó a mult idők mulasztása és az, hogy az időből kifogytunk azon kijelentéssel, hogy hát döntsön a közgyűlés többsége, a mint akarja, de neki ezen álláspontját a közérdek érdekében jeleznie kellett és így „salvavi anima mea.”

A polgármester a maga részéről is a bérbe adást javasolja azzal, hogy hiszen a „közérdeket” ő is és

tisztársai is szívükön hordják és tetteikben csakis ezen irányelv a vezetőjük, a mi pedig Hell Jakab volt bérlő meggazdagodását illeti, ezt leginkább kereskedelmi ügyességének (!) köszönheti és miután teljesen „ki van merítve az ügy” (Bernhardt Adolf közbe szól: „már régen ki van merítve!” Mi meg hozzá tennők: „bizon már régen ki van merítve a város jövedelme”...) névszerinti szavazás alá bocsájtotta a fontos kérdést.

Megjegyezzük, hogy a haszonbérbe adás mellett kardoskodók mindannyian azt is felhozták álláspontjuk támogatására, hogy az idő rövid egy városi fogyasztási adóhivatal életbeléptetéséhez és hogy nincsenek megbízható emberek, kiket alkalmazni lehetne ott, valamint, hogy egy városi fogyasztási adóhivatal oly üzleti ügyességet és fürgeséget ki nem fejthet, mint a bérlő. (Hát mért nem hozták ezt fel akkor, mikor a házi kezelésbe vétel szóba került és általános nagy lelkesedést szült? Vagy akkor voltak megbízható, ügyes és fürge alkalmazható emberek?)

Hogy, hogy szavaztak, azt már fentebb elmondtuk.

Majd meglátjuk, mit hoz a közel jövő és kinek fog az igazat adni.

Előfizetési felhívás.

A „Selmeczbányai Hetilap” július hó elsejével a tizedik félévét kezdi meg.

Talán felesleges rámutatnunk arra, hogy lapunk iránya mindekkoráig az eleitől kitűzött, a függetlenség elvének követője maradt.

Barátaink, kiknek hozzánk való ragaszkodása tette csakis lehetővé, hogy lapunk még most is régi irányelveit követheti, jól tudják, hogy a független szókimondástól soha sem tántorodtunk el és mindig az igazság szószólói voltunk.

Egy vezérelvet ismertünk eddig és fogunk ezen-tul is ismerni és ez: a közérdek.

Lapunkat, amennyire azt egy szerényebb körben működő vidéki lap teheti, oly nivóra iparkodtunk emelni, mely a vidéki sajtóban büszkén megállhatja helyét.

Áldozatoktól sem riadtunk vissza, hogy lapunkat tartalmasabbá tessük és t. előfizetőinknek még az „Otthon” szépirodalmi havi füzetet is 2 frtnyi évi előfizetés mellett adhatni képesek lehessünk.

Sok akadályval, sok ellenbefolyással kell megküzdennünk a jövőben is. De bízunk lapunk barátainak jóakarátában, a függetlenség elve iránti vonzalmában és így támogatásában.

Tisztelettel kérjük tehát, hogy július elsejével lapunkra előfizetni sziveskedjenek.

A „Selmeczbányai Hetilap” előfizetési ára félévre 2 frt, egy negyedévre 1 frt, az „Otthon”-nal együtt félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

A kiadóhivatal.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** Tarnay József selmeczi posta és távirtda gyakornok a X-ik fokozat 3-ik osztályába postatiszté nevezetett ki.

— **Áthelyezések.** Mattos Jenő selmeczi posta és távirtda tiszt Budapestre, Hodos Ferencz salgótarjáni postatiszt Selmeczbányára helyeztettek át.

— **Esküvő.** Heindl Géza Pécs telepi bányamérnök, tegnap szombaton kelt egybe Konrad Gizella kissasszonnyal, Konrad Lajos selmeczi dohánygyári kezelő bájos leányával. A fényes esküvőt gazdag lakoma követte az öröm szülők lakásán.

— **Ábrányi Kornél** a hirneves publicista, a lengyeltői kerület országgyűlési képviselője elmúlt hétfőn városunkba érkezett és két napot töltött itt. Ez idő alatt meglátogatta a felső rónai villatelepet is és vidékünk szépsége megnyerte az ő tetszését is. Ábrányi Kornél három év előtt képviselőjelöltünk volt, mult kedden a kegyesrendiek házában részt vett a tiszteletere ott adott ebéden és a délutáni gyorsvonattal az nap visszautazott Budapestre azon ígérettel, hogy városunkat legközelebb ismét meglátogatja.

— **Hazafias adományok.** A selmeczi honvédszobor javára 1 frt, Tarnóczy Atilla inségbe jutott 48 honvéd részére pedig egy koronát kaptunk Hacher Vincze derék veterán polgártársunktól. Mint két adományt rendeltetési helyére juttatjuk.

— **Eljegyzés.** Clauder Erich vitkovitzi segédmérnök jegyet váltott Zlinszky Wankovits Amalia urnő fogadott kedves leányával Marcsával.

— **A honvédszobor bizottság** mult csütörtökön ülést tartott abból kifolyólag, hogy Tóth András debreczeni szobrász egy levelet intézett Sztancsaj Miklós főjegyzőnkhez, melyben kéri, hogy az általa elkészített agyag mintát nézzék és bírálják meg, hogy a szobor

érezbe öntve még ez évi október havára elkészüljön. A polgármester elnöklésével megtartott szoborbizottság a minta megtekintésére és megbírálására Zsitvay János gymnasiumi és Lenesó János lyceumi rajztanárokat, mint szakértőket küldötte ki, (Fodor László akad. tanár a kiküldetést hivatalos elfoglaltsága miatt nem fogadhatta el) kik a szoboralap költségére már e napokban utaznak el kiküldetésük teljesítése céljából Debreczenbe. Ez alkalomból örömmel tudatjuk, hogy honvédszobrunk javára egyre érkeznek a városhoz az adományok, úgy hogy az előirányzott költség rövid idő múlva teljes fedezetet fog nyerni.

— **Házasság.** Steiner Simon antalfalvi (Gömör megye) kereskedő házasságot kötött Gemeiner Adolf selmeczi mészárosmester kedves leányával, Nettivel.

— **A Szent-Katalin templomban felszentelt Szent-Antal szobráról** hozott és lapunk mult számában közölt hívünket oda kell helyreigazítanunk, hogy a segélyezések nem a perzselybe, hanem a szoborra begyűlt és feleslegül megmaradt pénzből osztottak ki. De a perzselyben is elég szép összeg gyűlt már eddig be, mely a nemes cél iránt buzgólkodó Cziczka Sándorné urnó és Krausz Kálmán főkapitány közreműködésével már legközelebb lesz az érdemes szegények segélyezésére fordítva. Ujból melegen ajánljuk e perzselyt, a melyben begyűlt pénzből esetről-esetre gyorsan nyújthatik segélyt, a jószívű adakozók pártfogásába.

— **A psibrami bányász akadémiának igazgatója** Ehrenreth egy tanár és egy segédtanár kíséretében e hó 22-én városunkban tanulmány utat tett. Ugyan e célból érkezett tegnap szombaton ide Czigelheim tanár vezetése alatt a psibrami bányászakadémiának 15 hallgatója. A vendégek tiszteletére az itteni kollegák társas vacsorát rendeztek.

— **A honti evang. egyházmegye** esperesi közgyűlése július hó 6-án tartatik meg városunkban. E közgyűlésen teszi le ünnepélyesen az esküt az ujonnan megválasztott egyházmegyei felügyelő, Laszkáry Pál. A gyűlés nagyon látogatott lesz.

— **Apostolok oszlása.** Nem csak az iskola tanítványainak, hanem azok apostolainak, a tanároknak nagyobb része is a szél rózsza minden irányában elhagyja városunkat. Még csak néhány hét és az akad. ifjuság és tanári kara is követi e példát és azután beáll Selmecezen az igazi holt szezon. Uborka szezonnak még most ezt nem nevezhetjük, mert mind gazdasszonyaink fájos szívvel tapasztalni kénytelenek az uborka még ez idő szerint különben is drága piacukon csak nagy árban kapható. De alapos a remény, hogy itt is bekövetkezik az uborka szezón az uborkát kedvelő fogyasztó közönség nagy öröme, de a mi — keserűségünkre.

— **A selmeczi kir. járásbírósg megvizsgálását** e napokban ejtette meg tüzetesen és a nála megszokott szigorral Helmbacher Nándor ipolysági tvszki elnök. Járásbírósgunk minden ügykörében kifogástalan rendet talált és annak hivatalos működése fölött megelégedésének adott kifejezést.

— **Az ágostai evang. elemi iskolák vizsgái** e hó 18, 19 és 20-án tartattak meg és mindjárt hozzá tehetjük igen szép, sőt meglepő eredménnyel. A Laczó Dániel által vezetett alsó iskolákban különösen kitént a tót anyanyelvű gyermekeknek magyar nyelvtani haladása. A Herbst János vezetése alatt álló 4 osztályu elemi iskola apró leány és fiu növendékei meg épen bámulatra ragadták el a szülőket és az ott megjelent tanügybarátokat. Azok a tudás biztos hangján elmondott feleletek, melyeket a gyermekek adtak, élő bizonyítékát képezték a jeles, gyakorlati tanítói módszernek. Ugyan ez áll a Jaeger Gyula tanító által vezetett elemi leányiskolára vonatkozólag is. A vizsgákon megjelent közönség és az elnöklő, bizony-bizony sok próba kérdéseket tevő Händel Vilmos főesperes teljes megelégedésüknek adott kifejezést. De igen nagy elismerést érdemel a leány növendékek kézi munka tanítónője Nikora Zsuzsi kisasszony is, ki a tanítványok által végzett szebnél-szebb kézimunkákból egy valóságos kis kiállítást rendezett, melyet a szemlélők nem győztek eléggé dicsérni.

— **Hymen.** Mattos Jenő selmeczi posta és távirada tiszt jegyet váltott Müller Ernőke kisasszonnyal, özv. Müller Ernőné kedves leányával Selmecezen.

— **Nagy hajtó vadászatot** rendez ma vasárnap a selmeczi vadásztársaság a lengei határban vad disznókra. Az elszaporodott duvadak ott óriási kárt okoznak a földeken.

— **A felsőrónai „Róza szálló“** mindinkább nyeri meg még azoknak is tetszését, kik érthetetlen ellenszenvvel viseltettek — hál istennek kevesen — a nyaralókat építő részvénytársaság megalakulása és az első villa létesítése iránt. A Felsőróna kies, gyönyörű kilátást nyújtó fenyvese egyre nagyobb látogatásnak örvend és a Róza szálló több szobája már is le van fog-

lalva a nyári idényre. Büszke lehet erre a társaság — nem tudunk más jelzöt mondani, mert még a „tubuzgó“ sem elégíthet ki — igazgatója, Krausz Kálmán e nyaralótelep létesítésének lelke, de azt is el kell ismernünk, hogy az ottani derék vendéglős Murár minden lehető elkövet, hogy eddig kitűnőnek és felette olcsónak bizonyult étel és ital nyújtásával, valamint előzékeny kiszolgálásával vendégeinek teljes megelégedését kiérdemelje. Szóval e vállalat, különösen ha majd országsszerte ismertebb lesz, a leg-szebb jövőnek néz elébe.

— **Nyári mulatságok.** Ma vasárnap a felső-rónai lakosok, holnapután kedden az apácza-zárda növendékei, jövő vasárnap a helybeli cipőgyár munkásai és még azután a dohánygyári munkások tartanak nyári mulatságot, mind a Felső-Rónán.

— **A körmöczi Rappaport-féle bányáknak** az állam általi megvétele céljából e napokban becsülték meg azok értékét Baumerth Károly, Knöpfler Gyula és Pelachy Ferencz bányafőmérnökök a helyszínen. Eljárásukról kimerítő jelentést tettek és hihető, hogy ezen aranybányák az állam által meg fognak vásároltatni.

— **Hirtelen halál.** Bulla János a lyceumi építkezésnél alkalmazott munkás mult csütörtökön hirtelen rosszul lett, a városi kórházba szállították, hol más napig meghalt. Halálát tüdőgyulladás okozta.

— **Iskolai értesítők.** Kezűnkhez kaptuk eddig a helybeli liceum, a Páli szent Vinczéről nevezett irgalmas nővérek vezetése alatt álló Kolos leánynevelő intézet, a Selmecz városi r. kat. elemi iskola és a Korponai közs. felső népiskolának értesítőit. Ezekről, valamint a még megjelenend ő értesítőkről a jövő számunkban számolunk be.

— **A közös sertésöl felállítására** az árlejtést e hó 20-án tartották meg és annak felépítését az egyedüli ajánlatot tevő Majoros József kapta meg vállalatba. Az árlejtésen megjelent hentesmesterek közül Teleki Antal szóval is előadta azon kívánalmát, melyet lapunk mult számában közöltünk, főképpen pedig azt, hogy a közös sertés szállás kőfallal legyen körül véve és kellő vízvezetékekkel ellátva. Az elnöklő polgármester azon kijelentéssel, hogy ő „hirlapi közlemények után nem indul és azokat figyelmen kívül hagyja“ utasította a henteseket, hogy előterjesztésüket írásba adják be a tanácshoz. Ez azután megtörtént. De mi bátrak vagyunk egész tisztelettel megjegyezni, hogy ilyfajta hirlapi felszólalásokat minden, még a legmagasabb illetékes hatóság is figyelemmel kíséri és mennyivel inkább kelene ezt egy város polgármesterének tennie, kinek a közvélemény ily pregnans alakban való megnyilatkozását figyelmen kívül hagyni nem volna szabad. Különben mi az ily semmit mondó és mégis célzatos fumi-gálásokhoz már hozzá vagyunk szokva.

— **Valami párbajhír** járta be mult pénteken városunkat és a fáma azt beszéli, hogy a négy óra hajnalra kitűzött párbajnál az egyik fél meg nem jelent s miután egy ember önmagával meg a mai párbaj kóros időben sem párbajozhat, a verekedés el is maradt. Nem tudjuk, mi igaz e hirben, de eszűnkbe juttatja Silberstein régi ismert kuplóját, mikor őt egy bösz ellenfél kihívja és azt mondja: „Einer muss am Platz bleiben!“ „Nun gut“ -- mondja Silberstein — „so geh ich auf die Seit“... „Gott wie talentvoll sind unsere Leut!“ És ott hagyta ellenfelét epyedül a „Platzon.“

— **Szépén összeállított kelengye** látható a Tibély féle főtéri nagy divat áruház kirakatában. E valóban szép kelengye az üzlettel kapcsolatos fehérnemű varrodából került ki, mely kitűnően berendezett és a legü-

gyesebb munkaerőkkel ellátott varroda feleslegessé teszi azt, hogy kelengyék összeállításával más nagyobb városok ily nemű üzletei bizassanak meg. Itt ugyan oly szép, jó minőségű, és mi fő, egyenlő értékű kelengyék olcsóbban készíttetnek. Ujabb haladást jelent ez e város kereskedelmi életében.

— **Klincsok Náczo hundstosziár okoskodásai.**

Sak zasztat szeretyém tudnyi, hogy fogja kigajdosolnyi az Geiger a 30000 frtos fogyasztási zadó árendát? Mert ha kihagedülnyi tudja, zakkor mi Náczkók, mint légnagyobb gájszt-fogyasztók, vesszük két év mulva zárendába, de nem a Gajdost hanem sak a gájsztfogyasztási poroziót.

Szeretyém, bó prisszám, már egyszer megtudnyi, mi zéri többet: zember jó egészsége, vagy a rossz gájszt jövedelme?

Zenyim kis hlapcsok zegzamentet jól tette le magának zés sak csudnó, magyar nyelven jobban beszéli, mint zenyim tót nyelven. Hát sak okoskodnyi muszáj nekem: nem lehetnye zenyim hlapcsok „Klincsok“ helyett majd zegyszer — „Szögecskei“?

Nás ablegátkandidátus „ziljen a Zabrányi!“ itt járta magát... Hej, bó prisszám, sak volna már megint zablegát választás, hogy lehetnyék én megint zegyszer „tisztelet polgártárs.“ Ki tudja mikor fog ez lennyi?!

Az öreg Droszgyák, ki már van provezióba, tanácsolja nekem: „ne csinálj fiadból zorst, hogy öt évig zingeny szolgáljon s mikor zinséges fizetést kellene kapnyi — zasztat se kapja meg... Csinálj belőle zinkább protekeziós zurat.“

Zsenyim zsenia furesa teremtés; ha gájsztolva jövök haza, povedálja: te nem vagy zokos; ha nem gájsztolva jövök haza, povedálja: sak de unalmas, rossz kedvű vagy... Hát már us nye viem mit csináljak magamnak.

Zasztat fogom tennyi, hogy semmit sem okoskodom most sak a jövő héten, a mikor zujra felhivom zelőfuzetöket zenyim kalendáriumra; addig is: „Pohvalen!“

A selmeczi Konfuczius bunkós mondásai.

Hogy sok valami büzlött Dániában, Azt Hamlet már nagyon régen mondotta és most Selmecezen sok ember gondolja, de csak úgy — magában.

Mondd meg nekem te jó selmeczi polgár: Legjobb akarod teljesülése, érvényesülése, befolyásod sulya reád — hol vár?

Ez a mi közgyűlésünk milyen szép gép; Egyszer így darál, majd azután máskép és mindent mit ma összeholtzott, holnap megint — széttép.

De ragyog szépen az aranyos ordő, Melyet szentóri hangért, hatalmas építkezésekért, nyugdíjba nem menéseért kapott a különben tiszteletreméltó, derék volt honvédünk, a jó öreg — Dölfő.

Van ember, pedig királyi tanácsos, Ki csak a „sajtó után nem indul és azt fumigálja“, de különben a városi fütőtől kezdve felfelé mindenkinek mézes — kalácsos.

Még olyan is van, ki ha koczhoz nem jut, Akkor „gratulál“, de azért koczának megmentésére még mindent elkövet és Pilátustól Poneziusig elfut.

Ez állapot, mondhatjuk, megbizható; De mikor sujt már egyszer közibe az állami — mindenható.

Vagy fakad a rügy és lesz belőle levél? És a sok hernyót elsodorja — a Szél!?

(Folytatjuk).

Állásfák, padlók, londénák és építkezésekhez szükséges különféle anyagok a bányászati akadémia építkezésénél kaphatók.

Felette olcsó bevásárlási alkalom.

Amidőn a nagyrabecsült közönségnek tudomására hozni bátorkodom, hogy f. é. augusztus elsején

üveg*, porcellán*, majolika*, kép*, lámpa* és szobadisz üzletemet.

a főtéri apácza-zárda földszinti nagy bolthelyiségébe teszem át, egyben tudatom, hogy ezen okból eddigi áru-készletemet **feltűnő olcsó, a bevásárlásnál jóval aluli áron árusítom.**

E kedvező bevásárlási alkalmat tehát senki se mulassza el!

Alázatos szolgálja

Stark Mihály

üveg- és porcellán kereskedő.

WEISZ ADOLF, Selmezbányán

a divatáru és rőfös kereskedés terén kifejtett nagy konkurencziával szemben is helyét minden tekintetben megálló

== nagy áruházát ==

bizvást és melegen ajánlja a n. é. közönség nagyrabecsült figyelmébe és pártfogásába.

NAGY JÓZSEF MŰKÖFARAGÓ SELMECZBÁNYÁN.

Elvállal mindennemű kőfaragó munkákat, ugy
sirkőjavításokat helyben és vidéken is.

Fontos üzleti tudósítás!

Ujból bátrak vagyunk a t. közön-
ség figyelmét felhívni arra, hogy a
nagy elterjedésnek örvendő

LILIAM VÁSZON

össze nem tévesztendő más értéktelen,
nagy hanggal hirdetett vászonmüek-
kel. **A lilium vászon** az
egyedüli, mely a bel- és külföldi többi
vásznakkal nemcsak hogy kiállja a
versenyt, de azokat minőségi jóság-
ban felülmulja. **A lilium vá-
szon** 8811. sz. a. törvényileg
védve van és Selmezen és vidéken
egyedüli elárúsitója a mi cégünk

Üzletünkben különben nagy rak-
tárt tartunk mindenféle bel- és
külföldi vásznakból, asztalnemüek-
ből, teljes kelengyéből stb. stb.

Kiváló tisztelettel

Tibély Ágoston örökösei.

TUDOMÁSUL!

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

a helybeli gázgyárat Selmezb város közönségétől megvevén,

azt f. évi június hó 1-én saját kezelésünkbe átvettük és a kezeléssel Torger
Emil felügyelő urat megbíztuk. Együttal tudatjuk azt is, hogy a magánosok
által elhasznált gáznak ára köbméterenkint az eddigi 17.65 krnyi árról 16 kr-ra
szállt le, és hogy a motoros csélokra továbbá főzésre, fűtésre stb. szükségelt
gázát kmtkint 12 krral szolgáltatjuk.

Vége felhívjuk a n. é. közönség figyelmét arra is, hogy

== gázberendezéseket == a legolcsóbb áron létesítünk

és a világitáshoz szükséges alkatrészeket a legmúltányosabb árban
szolgáltatjuk ki.

Aktien gesellschaft für Gas Wasser und
Elektrizitäts-anlagen zu Berlin.

Gyár: **ALSÓ-HÁMOR** (Bars megye.)

Gyári főraktár
BUDAPEST
Andrássy-ut 29. (I. e.)

Raktár
BÉCS
I., Seilergasse 1. sz.

A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,
mely az 1752-ben
Selmezbányán alapított **Geramb J. J. Unió**
tulajdona,
saját, vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), girandolokat,
gyertyatartókat, serlegeket,

dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat,

mindennemű evőkészletet gazdag választékban, piperetárgyakat, stb. stb.

Pártoljuk a honi ipart!

A magas kormány által támogatott

magyar textil ipar

rövid néhány évi fennállása után a pamutvászongyártást oly tökéletességre vitte, hogy egyes gyártmányai szépség, különös tartosság
és olcsóságuknál fogva minden külföldi vásznat a piacról leszorítanak.

Ezen vásznak máris széles körben a legelőnyösebb módon ismerettek. Női és gyermek ingek ágyneműek és egyéb fehér-
neműek készítésére a következően megnevezett vásznak alkalmasak:

„Szepesi vászon“ vastag szálu 76 cm. széles 1 vég ára 6 frt 30 kr.

„ „ 84 „ „ 1 „ „ 7 „ — „

„Finom Rumburgi“ középfinom szálu 86 cm.
széles 1 vég ára 6 frt 50 kr.

„Irisch vászon“ finom szálu 88 cm. szé-
les 1 vég ára 6 frt.

Helyi főraktár:

GOLDNER ADOLF,
vászon- és divatárakereskedésében.

Pártoljuk a honi ipart!